

සිංහල ගී කවිත්වයේ සාහිත්‍ය සම්ප්‍රදානය

ගුණවර්ධන නානායක්කාර

වස්තු විෂයයන්, භාෂාවන්, ආකෘතියන් විවිධ වෙනස්කම් සිංහල පදන සාහිත්‍යයේ ආරම්භක අවදියේ සිට ම දැකිය හැකි ය. සංස්කෘත භාෂා - සාහිත්‍යයෙන් මේ සඳහා ලැබී ඇත්තේ වීරාල අනුප්‍රායයි. එසේ වුව ද සිංහල පදන රචකයන් ස්වකීය අනන්‍යතාව තහවුරු වන අවදි නිර්මාණකරණයේ යෙදීමට වගබලා ගත්හ. විශේෂයෙන් සංස්කෘත කාව්‍ය නූතන රචකයන් ගිහිදු භක්ති ව්‍යාපාරය ප්‍රවේශ කිරීමට උත්සුක වෙද්දී අප කවියේ සංකීර්ණ භක්තිය දනවන පරිදි නූතන රචනා කිරීමට පෙළඹුණහ. මේ නිසා මුල් යුගයේ පටන් ම ලෝකෝත්තර පක්ෂයට නැඹුරු වූ සාහිත්‍යයක් අපට උපුටා විය. එහෙත් සිහිටි පදන වැනි නිර්මාණවලින් ලෝකීය පක්ෂයට මට වූ මනෝ භාවයන් ප්‍රකට වේ. එහි ශාඛාගාමික අදහස් ජනිත කරවන පදන බහුල වශයෙන් දැකිය හැකි ය.

අනුරාධපුර යුගයේ රචිත සියබස්ලකර, කාව්‍යාදර්ශයේ පරිවර්තනයන් වුව ද මුල් යුගයේ කොටුවකි අපට ආවේණික අදහස් ද එහි විද්‍යමාන වේ. එහි එන ඇතැම් ගී සිංහල පදන සාහිත්‍යය එක්තරා අංශයකට නැඹුරු කිරීමට ද බලසා ඇත. පොළොන්නරු යුගයේ රචිත මුළුදෙව්දාමන, සසදාවන යන ගී කාව්‍ය මුල් රඳන් කෙරෙහි රසික මනසෙහි භක්තිය හා මුද්ධාප ජනිත කරවයි. එසේත් ම දැනට මේ සමයේ රචිත කවිසිඵලිණ එනා කාව්‍යය ලෝකීය පක්ෂයට මට ම ශාඛාගාමික රසය දනවන ලෙස නිර්මාණය කොට ඇත.